

JUTRO

NEODVIŠEN POLITIČEN DNEVNIK

Posamezna št. 4 vin.

„Jutro“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — zjutraj. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Glavno uredništvo in uprava je v Trstu, ulica S. Francesco d'Assisi, št. 20, kamor naj se naslovi vse denarne pošiljave in dopisi. — Za Ljubljano in okolico je uredništvo in uprava v hotelu „Malič“ v Ljubljani. — Po pošti sprejemano stane „Jutro“ mesečno K 1.50, četrtletno K 4.50, letoletno K 18.— za inozemstvo letoletno K 28.—. — Naročnina se plačuje vnaprej. — Ogiasi: 1 mm. visokosti četverostolpne vrste 6 vinarjev, pri večkratnem oglaševanju primeren popust. Mali oglasi: 5 vinarjev za besedo. — Za odgovor je priložiti znak.

Kaj se pripravlja ?

Živimo v miru in plačujemo davke za vojaštvo, nove vojne ladje i. t. d. in mislimo, da smo lahko brez skrbi, ali okoli nas se dogajajo reči; ki nam morajo vlivati dvome o tem, da bi nam bil mir zasiguran za daljši čas, vršijo se priprave, ki jih nikakor ne moremo smatrati za dobra znamenja, pač pa so te priprave — prav slaba znamenja.

V prvi vrsti je kaj čudno, da se na avstrijsko-italijanski meji kupičijo z obeh strani večje množine vojaških čet in raznih vojaških potrebščin. Avstro-Ogrska in Italija sta sicer še vedno medsebojno zvezani, ali v trdnost in odkritosrčnost te zveze ne veujejo več niti politični analfabeti, ker je notorično, da na Dunaju ne poznajo nobene odkritosrčnosti nasproti Rimu, v Rimu pa nasproti Dunaju ne. To je jasno, z Dunaja piha sovražen veter proti Rimu, iz Rima pa ravno tako sovražni veter proti Dunaju. In to sovražstvo ni majhno, ker sicer ne bi bilo takih vojnih priprav na obeh straneh, take priprave se vršijo samo — pred vojno.

Napačno bi bilo misliti, da vlada ta napetost med Dunajem in Rimom radi tridentinske in primorske lačke iredente. Korenine tega nasprotstva se nahajajo daleč od tega ozemlja, doli na Balkanu, ki ga smatrajo vodilni dunajski krogi za svojo domeno, objekt za zavojevanje in osvajanje, Italija pa zasleduje tam tudi svoje gospodarske in morda tudi politične interese. Tukaj je jedro vsem nesporazumom in napetosti med Dunajem in Rimom, radi Balkana pride med Avstro-Ogrsko in Italijo prej ali slej do voje.

Italija je sedaj zavzeta v Afriki, kjer poskuša osvojiti Tripolitanijo, in več kot gotovo je, da pri takih razmerah niti ne misli na to, da bi začela kako vojno z Avstro-Ogrsko, ali z drugo kako državo sploh, ker niti Tripolitanije ne more osvojiti in poteče še dosti časa, dokler bo ona njena. Zato je naravnost otroče — navno opravičevati avstro-ogrsko vojne priprave ob italijanski meji z enakimi pripravami od italijanske strani. Nasprotno, obmejne vojne priprave z italijanske strani so samo posledica takih priprav z avstro-ogrsko strani, o tem ni nobenega dvoma, ker kakega napada z italijanske strani se Avstro-Ogrski absolutno ni treba bati.

Čemu se torej pripravlja Avstro-Ogrska na vojno? Ali hoče napasti na Italijo? Po našem mnenju je to izključeno že a priori, ker Avstro-Ogrska nima od Italije kaj dobili niti v slučaju, ako bi jo popolnoma porazila, samo radi tega, da bi se ponašala z zmago nad Italijo, pa vendar ne pošlje toliko ljudi v kladivo. Avstrijske vojne priprave ob italijanski meji so torej namenjene Italiji samo posredno, za slučaj, da bi Italija hotela ovati Avstro-Ogrsko pri njenih vojnih operacijah kje drugje, n. pr. — na Balkanu.

Na Dunaju je prišla na površje struja, ki zahteva, da se na vsak način izkoristi položaj ki je nastal z italijansko-turško vojno, radi katere je Italija nasproti vsaki drugi državi takorekoč brez čim. Ta struja hoče da bi se napravil, dokler je Italija zaposlena v Afriki, nov korak v prodiranju proti Solunu — v interesu Velike Germanije. Naši klerikalci bodo seveda rekli, da je to prodiranje v interesu južnega Slovanstva, kakor pravijo tudi na aneksijsko Bosne in Hercegovine, da se je izvršila v našem interesu, če-

tudi slepci lahko vidijo, da se je izvršila samo v interesu nemšiva, madjarstva in rimskega klerikalizma.

Ta struja je, kakor že omenjeno, sedaj na Dunaju na površju, vojna stranka ima nemejen upliv in pri takih razmerah je mir v veliki nevarnosti; ozračje je težko, približujejo se nam težki dnevi, ki nam jih prerokujejo — da rekapituliramo ta izvajanja — naslednja dejstva:

Želja uplivilnih v dunajskih krogih po novih osvajanjih na Balkanu; zaposlenje Italije v Afriki, kar izvršitev te želje močno olajšuje; vojne priprave v Bosni-Hercegovini in ob italijanski meji in, končno, stremljenje za dosego sporazuma med Dunajem in Petrogradom v balkanskem vprašanju, ki se pri neslovanski politiki ruskega dvora lahko doseže, ako se — vsaj v principu — že ni dosegel.

Pomislimo na vse to in ne bo nam težko dobiti odgovora na vprašanje: kaj se pripravlja? Nič dobrega se nam ne pripravlja ker vojna gotovo ni nobena dobrota, posebno ako se mora prelivati kri — za tuje interese proti svojim lastnim koristim.

Iz Voloske-Opatije.

Tragičen dogodek. Pred dobrim letom naselila sta se v Opatiji trgovca Slavko Vinkovič in M. Tupij obadva rodov Srba. V Opatiji otvorila skupaj modno trgovino in delala sta še precej dober posel. Ali, kakor so po navadi že „kompanioni“, da si eden drugemu preveč ne zaupa, tako sta bila tudi ta dva. Po kratkem času sta se ločila in šla vsaki svojo pot. Vinkovič kupil je od trgovca I. Zamrazila v Opatiji trgovino in jo pod imenom njegove sestre, katera se zove „Pejin“ vodil na svojo roko, a Tupij, ki je dobil od Vinkoviča njegov del izplačan, šel je po svetu, v društvu neke Nemke s katero je živel v konkubinatu. Pred kakimi šestimi meseci se je pa Tupij s to žensko vrnil v Opatijo, kjer je, v občini „Vepriac“ s pomočjo Vinkoviča otvoril gostilno. Ta posel mu pa menda ni šel dobro od rok, ker je še vedno nadlegoval svojega nekdanjega kompanjona za dener, kateri mu je, kakor skoz in skoz dober človek, tudi nekoliko časa dajal. Ko se mu je pa že preveč zdelo, mu je dajal pa razumeti, da je tega že dovolj in da mu ne more več v tem oziru pomagati, ker sam potrebuje dener. V soboto, 17. t. m. pa dobi pismo v katerem mu Tupij javlja, da v ponedeljek 19. t. m. iztečejo 2 menice glaseče na 8000 kron katere, da je on, Vinkovič svoječasno podpisal. Ker pa Vinkovič o podpisih bodi katere menice v korist Tupija ni nič vedel in je takoj sumil, da je Tupij falsificiral podpise, podal se je v nedeljo 18. t. m. v družbi rojaka Mandiča k Tupiju in zahteval od njega pojasnilo glede menic, katere mu v pismu omenja. Tupij mu pa pravi, da menice z njegovimi podpisi faktično obstoje in da jih on nima pri sebi ampak, da se iste že nahajajo v rokah odvetnika Costantinija v Volovski, na kar se je Vinkovič poslovil od Tupija in odšel v Opatijo, kjer se je še isti večer na plesu dobro zabaval. Drugi dan, v ponedeljek, šel je pa takoj zjutraj k omenjenemu odvetniku, ki pa o menicah sploh ni nič vedel. Razo-

čaran, vsled te predrzne prijateljeve goljufige, podal se je v svojo trgovino, kamor je kmalu nato, okoli 11 ure dopoldne, prispel tudi Tupij, ki je takoj zahteval od njega dener. Razjarjen vsled načina, na katerega je hotel njegov rojak in prijatelj iz njega izvabiti dener, očital je njemu marsikaj, vsled česa se je ta razjezil, in počel kričati na njega v trgovini, kar pa Vinkoviču seveda ni bilo prav in ga je pozval, da naj se v trgovini dostojno ponaša ali naj pa nemudoma isto zapusti, ker od njega na noben način ne dobi niti vinarja več. In ker Tupij le ni hotel iti vun niti biti tiho poslal je Vinkovič svojega pomočnika po straznika sam se je pa obrnil in šel proti drugi sobi. To priliko izrabil je pa Tupij, potegnil revolver in vstrelil Vinkoviča dvakrat v hrbet in ta se je na mestu zgrudil, zadet v srce, mrtev na tla, Tupij pa skroz vrata vun in jo je vbral proti svojemu domu, brez da bi se ozrl na vbojo žrtev. Ni pa prišel domu, ko ga je že žandar dotekel, ga aretiral, vklestil in ga peljal nazaj v Opatijo in potem v Volosko v zapor. Ta tragedija, ko se je doznala, pretresla je vsakega v Opatiji — Volovski, ker posebno Vinkovič je bil tu zelo priljubljena oseba. Vbogi sestri je ob tako tragično zgubljenem bratu skoraj počilo srce, ko je prišla na lice mesta. Pokojni trideset let, lepe zunanosti in kakor že omenjeno v vseh tukajšnjih krogih zelo priljubljena oseba. Ubijalcu bode tudi toliko let, ali vse ravno nasprotno od žrtve njegove nenastnosti. Ne kesa se svojega čina, in pravi da je šel zato takoj domu, ker je mislil, da ni tako hudo. Zverina v človeški podobi.

Slovensko izobraževalno in podporno društvo v Opatiji. Naznanja se članom in članicam, da bode od sedaj vnaprej društvena knjižnica odprta tudi ob nedeljah in praznikih od 7—9 ure zvečer. Če kateri član kaj želi radi sprembe ali uvedanja v korist članov ali društva sploh, naj izvoli to napisati v knjigo želja in pritožb, katera je vedno na razpolago na mizi v čitalniški sobi Društveni prostori odprti so do nadaljne odredbe vsak delavni dan od 5—9 ure zvečer a ob nedeljah in praznikih od 9. ure zjutraj do 9 ure zvečer.

Čudna obitelj. Že zadnjič se je o ti obitelji, ki sliši na slovensko ime omenilo par vrstic, katere pa kakor vse kaže niso nič pomagale, ker gospod oče v javnih lokalih ravno zavrnala govori s svojo gospodično hčerko nemški, namreč toliko kolikor zna. Zaradi njegove izjave, da on ni „Slovenec“ nas pa prokleto malo glava boli, ker nič boljga ne želimo kakor to, da bi bil pač on zadnji „Slovenec“ ki sam prizna, da ni Slovenec. Veste gosp. G., ljudi, ki so vredni storiti z slovenskim dopisom, kar ste vi storili, pa mi v svojih vrstah ne potrebujemo in Vas pač privoščimo vsakemu ki vas hoče. Prava „Slovenska“ duša tega ne dela, prava „Slovenska“ hči se ne vriva na raznih nemških maškaradah za prvi dar, in prava „Slovenska“ ne gre plesati v lokale, ki so obвити z nemškimi zastavami, in če se takim Slovincem kaj tacega spočita naj položijo lepo roko na srce in naj rečejo „mea culpa“, a ne se pogrezati še bolj v blato, kakor se je že pogrezano. Včasih se je take ljudi nazivalo z „Izdajalci“ in še celo divji Turki so

jih obešali. Smo se razumeli. Drugič bomo pa malo bolj jasni, veste „fotr.“

Tujci v Opatiji-Voloski. Opatijo-Volosko je obiskalo od 1. januarja do 14. februarja t. l. 3138 oseb, od 8. do 14. februarja je prislo 655 oseb a na 14. februarja je bilo nastanjenih v Opatiji-Voloski 1986 oseb.

Iz slovenskih krajev.

Iz Baške doline. Od vseh strani čujemo pritožbe zaradi draginje samo pri nas je vse tiho, kakor da bi bilo vse v najboljšem redu in vse naj bolj po ceni, kar pa ni tako, posebno pri mesu ne. Preteklo leto je torej res živine precej podražilo, ali toliko vendar ne kakor mesar meso, in letos se je pa cena živine precej znižala in so tudi večinomu povsod mesarji cene mesu znižali, samo pri nas se to ni zgodilo, in temu je vzrok, ker imamo edinega stalnega mesarja, od Sv. Lucije do Podbrda in ta sveti možakar gotovo dela cene mesu kakor se mu poljubi. Zato bi pa bilo potrebno, da bi se c. kr. okrajno glavarstvo za to stvar kaj pobrigalo, kajti to je že preveč, vsaka stvar trpi le en čas.

Več prizadetih.

Iz Kranjske gore. Čenjeni čitatelji „Jutra“ so čitali, da prirede Kranjsko gorski pevci svojo II. maškarado dne 17. t. m. v hotelu Razor. Ta maškarada se je tudi omenjenega dne ob najboljši udeležbi sijajno vršila vkljub vsem klerikalnim hujskarijam proti veselici. Kranjskogorski klerikalci, na čelu jim župnik, so priredili ravno isti večer konkurenčno veselico v hotelu „Slave“ s prosto vstopnino. Agitirali in letali so od hiše do hiše, od vasi do vasi, hoteč s tem pevski maškaradi škodovati, a bilo je ravno nasprotno, stem so ji več koristili kot škodovali, ker pametnim ljudem se je zdela ta konkurenca jako nesramna in so prišli rajše na maškarado. Vkljub toliki agitaciji so zbornali komaj par zagrizenih klerikalcev in klerikalck skupaj. Kaj tacega mislim, se še ni kmalu kje zgodilo kot pri nas, odkar imamo tega nevarnega župnika, ki ima toliko masla na glavi; če mu zažemo to maslo topiti, bo moral pustiti skopati jarek okoli župnišča, da se ne bo po cesti cedilo. Za danes naj zadostuje. Pa še prihodnjič kaj.

DNEVNE VESTI.

Manje riječi, više djela. (Manj besed, pa več dela.) Pod tem naslovom zaletel se je nekdo v zadnji „Naši Sloge“ v nekaj, kar še sam prav dobro, ali pa sploh ne pozna. Povedati je hotel nekaj o zadnjem javnem skodu v Voloski, ki se je vršil, dne 11. t. m. pa je že takoj od početka zašel na napačno pot, vsled česar se takoj lahko prime tisto nevidno stvar na katero je cilj, pa jo vsled njegove nesprenosti nikakor ni zadel. Od javnega shoda, zašel je naravnost v „Narodno delavsko organizacijo“, in še tako daleč se je spozabil, da piše, kakor da je od iste pooblaščen to pisati, kar pa ni slučaj, in je temu dokaz dejstvo, da pri tej organizaciji sploh nihče o stvari nič ne ve. Največa njegova brezobzirnost pa je, da v pismu ua uredništvo „Naše Sloge“, katero

svobodna vam pot. Ti pa, se je obrnil k Trinquemailleju in ga prijel za uho, vrni gospej torbico, ki si ji jo vzel.“

Trinquemaille je zagodel kakor jezna doga. Strapafar se je prijel za čelo, kakor bi hotel reči: Znorel je. Corpodibale in Bouracan sta zaklela vsak po svoje. Toda Trinquemaille je ubogal. Dama pa je s čudno milobo odrinila torbico. rekoč:

„Obdržite jo, prijatelj...“

„Če že mora biti!“ je vzkliknil razbojnik, in torbica je izginila pod njegovim plaščem, kakor bi trenil.

Royal pa je hladnokrvno potegnil rapir ter dejal:

„Trinquemaille, ako ne vrneš torbice, si mrtev na mestu!“

Zdaj je dama vzela usnjato torbico, ki ji jo je pomolil Trinquemaille škripaje od gneva in rtrahu. In njen pogled se je uprl v Royala.

„Ali mi hočete povedati svoje ime?“ ga je vprašala z glasom, ki je vzdramil v duši mladega moža čudne odmeve.

Odgovoril je naglo:

„Moje ime? Royal de Beaufrevers. Moje posestvo? Prazen žep. Moje stanovanje? Kamenje na cesti. Moj poklic? Razbojnik Li-

„On vidi ponoči kakor o belem dnevu.“ „Stari Brabant mi je povedal, zakaj“, je dejal Royal in se zdrnil.

„Zakaj? Povejte! Zakaj prodirajo vaše oči temo?“

„Zato, ker so se odprle v njej“, je odgovoril Royal. „Rojen sem v temnici.“

Klatče je pretresla čudna groza.

„Na pomoč! Morilci.“ je zaklical v daljavi prestrašen glas.

„Napadajo!“ je dejal Royal. Razbojniki so...

„Deliti bodo morali z nami!“

„Nič deliti! Ves plen je naš!“

„Da, naš!“ je rekel Royal s čudnim glasom.

Zaleteli so se, Royal na čelu. Četvorica je tekla za njim, obraze spačene od pohlepa, nosove iztegnjene kakor volkovi. — Zdajci je zagledal Beaufrevers neznan dvanajststoro, ki se je vrtela okrog svojih žrtev.

„Na pomoč!“ se je zaslislalo še enkrat.

„Prihajamo!“ je zagrmel Beaufrevers z grmečim glasom.

V treh skokih je bil pri brezoblični skupini, ki se je trgala v temi. Isti hip je zarjul nekdo izmed dvanajststoro: Nazaj! Sledil je nagel beg; par zamoklih kletvic še, in vse

LISTEK.

Nostradamus.

DEVETO POGlavJE.

Razbojniki.

II.

Lagarde in Montgomery.

Royal ga je ošinil z uničujočim pogledom in skomizgnil z ramami. Dener! Kakšno neumno vprašanje. On ni imel nikdar beliča v svojem usnjatem pasu. Planil je na prosto; četvorica mu je sledila, hlepeča po razuzdanem veselju. V trenutku, ko so hoteli zaviti v ulico Troussevache, je Strapafar zažvižgal. Mahoma je bila četa skupaj in je stala nepremično, z bodalom v roki, vrat iztegnjen, oči prežeče v noč: pred njimi je hodila neka družba po isti poti.

„Dvanajst jih je“, je zamrmral Royal de Beaufrevers.

„Strela, kakšne oči ima golobček!“ je menil Strapafar.

Royalovi tovariši so videli samo nerazločno maso, izginjajočo v temi.

uredništvo je menda (?) nehoti spravilo to v javnost, žali na najnesramniji način gotove osebe, katerim on gotovo niti do kolena ne sega, in si dovoljvaja še opaziti, da je R. N. O. v Voloski Opatiji. Zares čudno, kaj že danes vse ne prevzamejo gotova uredništva. Gospod dopisnik je morda že dovolj časa v Voloski Opatiji in čudno je, da se nikjer ne opazi tako agilne sile, ker to bi pač moral biti slučaj, če se vzame njegova grozna agilnost, katere mu je bilo polno in gotovo še bolj polna glava pri pisanju tistega miš-maša, ki nima prav za prav ni repa ni glave. Edina beseda v celim članku, ki je res kaj vredna je manj besedi in več dela, katerega načela bi se moral pa menda ravno on oprijeti z vsemi štirimi in se ga krepko držati; pa bi po kratkem gotovo prišel do prepričanja, da v trenutku ko je pisal dotični članek, ni bil normalen. Mi pa pravimo, da manj „štreberstva“ in usta včasih zapreti, ker drugače se v njih preveč mrzlega zraka nabere. Na javnem shodu ploskati govornikom in odobravati njih govore, potem se pa potuhnjeno skriti za rame urednika, to ni pristojno trezno mislečemu in pametnemu dopisniku, ki faktilno mora da skrbi, da bode to kar je napisal, stvari tudi koristilo, a še manj je pa častno izrabljati ime organizacije, kakor je ravno „Narodno delavska“, v tako črne namene, kakor so nameni pisca dotičnega članka. Toraj, „manj besedi in več dela“, ali poštenega in treznega premišljenega dela.

Narodni delavec.

Slabi izgledi vlečejo. Klerikalci v Št. Rupertu na Dolenjskem se v „Slovenca“ bridko pritožujejo o nastopu liberalcev pri občinskih volitvah. Pravijo: „Kar se še ni zgodilo in se ne godi nikjer na svetu, se godi v Št. Rupertu na Dolenjskem. Za volitve, ki so razpisane na 26. in 27. t. m. se dostavljajo že z liberalnimi kandidati natisnjene glasovnice. Takih glasovnic se je izdalo gotovo že čez par sto. Volilke povedini ne dobe v roke niti glasovnic niti izkaznic, ali pa se jih vleče, da naj dajo pooblastila, češ vsaj so za S. L. S. Glasovnice in izkaznice nosijo okrog najhujši liberalni agitatorji. Deloma se izkaznice puščajo tudi kar pri kakem liberalcu, češ, bodo že ljudje prišli ponje, če hočejo. Vprašamo zato vsa občinstva: Kaj hočejo storiti proti tem kričnim protipostavnostim?“ — Menda ga ni čitatelja „Jutra“, ki bi takoj na prvi pogled ne spoznal, zakaj ponatiskujemo te klerikalne jeremijade iz „Slovenca“. Vsa ta očitanja klerikalcev padejo nazaj na klerikalce. V Št. Rupertu morajo biti klerikalci ali strašno „zarukani“, ali pa imajo slovensko javnost za tako neumno. „Kar se ni zgodilo in se ne godi nikjer na svetu“... to slavna šentrupertska klerikalna gospoda, se ne godi sedaj še le v Št. Rupertu na Dolenjskem, nego to se je godilo že takoj pri prvih volitvah po novem obč. volivnem redu povsod na Kranjskem, kjer ima le kak klerikalec kako besedo. Vse zgorej opisano postopanje — za kar pa manjka dokazov resnice — z glasovnicami in izkaznicami se je v zdatno pomnoženi protipostavnosti obliki in meri vršilo tudi še le pred kratkim v Prečini in v najnovejšem času tudi v Kandiji. Samo narobe je bilo v obeh teh slučajih. V Prečini in v Kandiji so bili klerikalci, ki niso samo tako postopali, kot to baje delajo v Št. Rupertu liberalci, ampak še veliko grje. Le vprašajte prečinskega župnika, kaplana, tedanjega župana Vintarja in vse tiste, ki k tej bandi pripadajo, koliko sto in sto s klerikalnimi kandidati tiskanih glasovnic, so ne razdali, ampak vsilili, koliko mrtvih so pustili s pooblastili voliti, kako je župan vpričo volivnega komisarja agitiral na volišču in kako so poštenjaki klerikalci nazadnje vlomili v sobo ter razbili zaboj z volivnimi glasovnicami in kaj so z njimi počeli. Vi sami priznate, da

lije. Moja preteklost? Skrivnost. Moja bodočnost? Vrv okrog vrata. Zdaj veste vso mojo historijo. Zbogom, madame“.

„Počakajte“, je dejala ona in ga zadržala z gesto roke. „Morebiti boste nekega dne potrebovali varnega zavetja. Kadarkoli bi vas preganjali in bi vam pretela nevarnost, zatecite se k meni. Stanujem v ulici Lavandières, nasproti krčme pri „Jegulji pod skalo“. Vprašajte po Gillesu: on je ta mož. Ali po Marjeti: ona je ta žena“.

„A vi, kdo ste vi?“ je vprašal Beaurevers s čudnim, globokim ganjenjem, ki se ga sam ni zavedal.

Z glasom, podobnim odmevu daljnih, neozdravljivih bolečin je odgovorila neznanka: „Jaz sem... dama brez imena“.

Že je odhajala neznanka, v spremstvu moškega in ženske, ki sta bila pri njej. Toda preden je odšla, je spustila svojo torbico Trinquemailleju k nogam, rekoč:

„Le vzemite, dam vam jo od srca rada“. Četvorica je dobro videla torbico, in glas, ki ga je dala ob padcu, je pričal dovolj, da je v njej zlato, toda sklonil se ni niti eden izmed njih. Samo škilili so, z enim očesom na torbico, z drugim na Royaala. Naposled se je osrčil Strapatar, videč Royaala, kako je

se pri vas glasovnice že sedaj razdajejo. Vprašajte pa v Prečini in v Kandiji svoje somišljenike, kdaj in kako so jih oni razdajali. Če se liberalni politični agitatorji res izpobabijo ter puščajo glasovnice pri drugih ljudeh, to res ni prav. Ampak ali je to prav, da je v Kandiji na povelje vašega somišljenika Zurca celo občinski redar, torej uradna oseba manipulirala istotako pri dostavljanju glasovnic. Vprašajte Megliča iz Broda, kje je on glasovnico dobil, ki bi mu jo moral redar osebno dostaviti. Vprašajte kakšne lopovščine so vaši pristaši že v obeh teh občinah uganjali tudi sicer pri volitvah in poročajte „Slovenca“ to le: Mi klerikalci smo pri volitvah prvi začeli z najodurnejšimi sleparijami in lopovščinami in ker se vse oblasti same niso brigale za to in sedaj še naši poslanci skušajo vse te lumparije naših pristašev z napadi na oblasti potlačiti, smo s tem svojim postopanjem sami dali nasprotnim strankam slab izgled, jih takorekoč prisilili, da delajo tako, kot smo jih mi naučili. Priznamo pa, da tako ne more in ne sme iti dalje, da so vse oblasti primorane tem demoralizujočim volivnim sleparijam napraviti energičen konec, ker sicer bo naše ljudstvo izgubilo vsako spoštovanje do postave sploh. Vsaki stranki bodi le dovoljeno, da si s poštenimi sredstvi pribori svojo zmago, uspeh, na katerega bo lahko veliko bolj ponosna če je še tako majhen, kakor pa na zmago izvojevano le s sleparijami in nasiljem. — Tako gospodi klerikalci iz Št. Ruperta pa tudi od drugod poročajte v „Slovenca“ tako tudi ravajte, pa bo boljše na Slovenskem, kot je bilo doslej!

Klerikalne volivne sleparije pred sodiščem. Kakor se nam iz Novega mesta poroča, se bode en del klerikalnih volivnih sleparij v Kandiji še pred izidom orožniške preiskave razpravljal pred okrajnim sodiščem. Predmet razprave je tudi v „Jutru“ priobčena izjava klerikalnega odbornika Vovka iz Gotne vasi. Po izpovedbi prič se je Vovk v Javornikovi gostilni pobahal, da so se pri skrutinju šteli le tisti glasovi, ki so bili oddani za Zurca in njegovo stranko, a vsi drugi so se metali v koš. Ko je Zurc za to Vovkovo izjavo izvedel, je zahteval od Vovka, da gre dotične tizit. Vovk je romal po odvetniških pisarnah, a je bil povsod odklonjen, celo njegov stalen zagovornik dr. Slanc je tožbo odklonil. Naposled je prevzel to stvar dr. Žitek, toda le pogojno. Ker ta zadeva tudi nas zanima, smo se še enkrat informirali in dobili zagotovilo, da pričé lahko prisežejo, da je Vovk citirane besede res izgovoril. Pa to še ni vse. Vovk sedaj tudi grozi, da ve tudi o liberalcih veliko, kar spada pred kazenskega sodnika in da sedaj o tem ne bo več molčal. Tudi mi smo tega mnenja, kar na den g. Vovk z vsem kar veste o kandidjanskih sleparijah. Kdor je grešil, naj trpi, pa bodisi da je klerikalec ali kdo drugi. Le toliko pazite, da ne padete sami v jamo, ki jo drugim kopljete.

Izprijena mladina. Iz Novega mesta nam poročajo: Ni je kmalo kje drugje dobiti tako izprijene mladine, kot je imamo pri nas v mestu in okolici. Tudi ni čudno. Cerkev in šola gledate le na formo, na katoliško podlago po zunanosti, a kako izgleda v sre, v življenju mladine, za to se naši frančiškani ne brigajo. In stariši? Kako naj vzgojujejo boljše svoje otroke kot so bili sami vzgojeni? Tako so otroci prepuščeni samim sebi in slabim vzgledom slabih tovarišev. Z ozirom na vse to bi človek našim „malim“ že ne zameril, če bi se omejili vsaj na svoje delo porednosti le po dnevi. Ali brezbriznost starišev prepušča otrokom prostost tudi že po noči. Tako so se pred kratkem nekateri poglavci domenili in so šli že pozno na večer „strašit“ od hiše do hiše po mestu. Razbijali so po vratih in oknih, in vpili, prizor ni mogel biti

stal zamišljen nu mestu; doteknil se je njegove rame in ga vprašal z izdavljenim glasom:

„Kaj, ko bi spremili to blago gospo? Saj gre tudi ona v ulico Lavandières, kakor mi“.

„V ulico Lavandières? Da. Saj res. Dobro pojdimo“.

„Pa ta uboga torbica?“ je povzel Strapatar plaho. „Ali jo bomo pustili tu na cesti, da jo pobere bogvekd?“

„Tak poberi jo ti!“ je dejal Royal de Beaurevers.

Četvero hrbtov se je sklonilo, četvero rok iztegnilo, četvero glasov je zagodlo zadovoljno. Kakor bi trenil, je bila torbica izpraznjena in denar razdeljen.

„Dama brez imena!“ je mrmral Royal de Beaurevers zamolklo. „Tudi jaz sem človek brez imena!“

Ta hip je rekel Trinquemaille Bouracanu na uho:

„Sveti Pankracij naj me udari z žolto mrzlico, ako nisem spoznal glasu te blage dame s torbico!“

„Pà!“ je dajal Bouracan. „Gaj nas do prika! Ajtimo k Nirti!“

drugačen ob času turških tolovajev. Za danes ne imenujemo nobenih imen, želimo pa, da se vsaj stariši in vsaj po noči malo bolj pobrigajo za svoje otroke. Po noči ima vsakdo rad mir, dovolj če ga semtertja motijo odrasli pijanci, otroci pa po noči ne spadajo na ulico.

Zaslugam čast. Pred davnim časom je prišel v roke pravice neki roparski poglavar. Vprašan, kaj zamore v svoj zagovor olajševalnega doprinesiti, se je skliceval na izpričevalo svojih — tovarišev, ki so mu seveda izdali črno na belem najlepše izpričevalo. Seveda mu tako izpričevalo ni nič pomagalo; bil je obsojen na smrt. Po tem izpričevalu pa so začeli zasledovati tudi tovariše in jih obsodili. Na to staro povest smo se nehoti spomnili, ko smo v škofovem glasilu čitali poročilo iz Prečine, v katerem je na predlog občinskega odbornika Planiška občinski svet izrekel odstopivšemu županu Vintarju zaupnico „vsled njegovega večletnega neumornega in požrtvovalnega delovanja v korist občine“. Ta predlog je bil soglasno sprejet in je občinski odbor Vintarju izrekel svojo „popolno zaupnico“. Poročilo dostavlja: Laži liberalnih listov pobije delo poštenjaka! Mi sicer ne trdimo, da so vsi možje občinskega odbora poštenjaki, vzorca odstopivše glave župana Vintarja in da so vsi po njegovem vzgledu več let „neumorno in požrtvovalno delovali v korist občine“. Pričakujemo pa od eks-zupana Vintarja, da razpiše novo nagrado proti naši trditvi, da pri tej zaupnici in za to „popolno zaupnico“ v občinski seji ni glasoval niti eden res pravih zavednih naprednih odbornikov, ker takega greha pri svoji vesti, nobeden naprednjakov ni mogel zagrešiti in ker bi ga takega greha niti sam papež ne mogel odvezati. Če Vintar ni še nikdar kakega velikega kozla ustrelil, ga je gotovo sedaj, ko je svojega kimovca Planiška pripravil do tega predloga. Kajti s tem je Vintar sam vzbudil nemirne duhove, ki so bili že pripravljeni za nekaki polovičarski kompromis z župnikovimi podrepaniki. In ti duhovi ravno tako kot Vintarjeva morda kosmata vest vedo veliko povedati o Vintarjevem „veletnem neumornem in požrtvovalnem delovanju v korist občine“. Da bo javnost videla, kakšnim „zaslužnim možem“ Vintarjevega kalibra pojo klerikalci „zaslugam čast!“ Nočemo ob boljši priliki po Vintarju vzbujene duhove pustiti govoriti o njegovem „požrtvovalnem“ delovanju v korist občine. In sicer od časa, ko je Vintar kot liberalcec proti Dreniku zasedel županski stolec, ki ga je kot klerikalec moral zapustiti, ker se imata veliko pomeniti z novomeškim državnim pravdnikom. Pri tej priliki pride na vrsto tudi njegov kimovec odbornik Planišek, ki je tudi vsled večletnega požrtvovalnega dela kot mežnar na Dol. Kamnicah zapravlil čerkovo hišo v razvaline. Res: Zaslugam čast!

Cvetje iz katoliškega dnevnika. Klerikalni listi venomer očitajo, da napredno časopisje greši v dostojnosti izazov. Tako pišejo in tako žele, od nasprotnika, a kako pa sami izpolnjujejo svoj nauk, razvidiš iz vsakega klerikalnega lista. To klerikalno hinavščino ilustrira tudi sledeči dogodek: V številki 47 je „Jutro“ priobčilo iz Žabje vasi dopis, v katerem se poroča, da je Zurc ob času občinskih volitev Zabaršanom obljubil svetelke toda le pogojno, če njega zopet volijo. — Uradnik okrožnega sodišča Čižmak, ki je bil preje naprednjak in Zurčev nasprotnik, je morda v interesu svoje gostilne v Žabji vasi uvidel, da bi bilo bolje „držati“ z Zurcem. Morda se mu je pa tudi šlo res le za to, da bi ob primerni razsvetljavi vsak gost tudi po noči izmed mnogih žabarskih gostiln preje našel ravno njegovo ameriškansko gostilno. Naj bo temu že kakor hoče, faktum je, da je Zurc poslal v Žabjo vas sicer 3 svetilke, a stebrička in petrolej je preskrbel g. Čižmak. Razsvetljava pa je trajala baje le tisti večer po volitvi, ko je Zurc svoje kimovce pripeljal v Čižmakovo gostilno na »bal«. Potem pa je v Žabji vasi zavladala popolnoma temota, kot je bila poprej, ko ni bilo ne Zurčevih svetilk, ne Čižmakovih stebričkov in petroleja. Dotično poročilo je bilo nekako v humorističnem tonu pisano in se ni z eno besedo dotaknilo osebe Zurca, ne njegovega sedanjega prijatelja Čižmaka. Pa kaj so storili ti katoliški možakarji? Namesto, da bi, če poročilo ni bilo resnično, odgovorila ali stvarno ali v istem tonu nazaj, sta nekoga, ki ima patent na katoliško obrekovanje in vtikanje v privatne zadeve svojega bližnjega, naprosila, da jima je za predpustno „Slovenčevco“ izdajo napisal skrajno nesramen napad na dozdevnega dopisnika. Evo nekaj cvetja iz vrta teh katoliških moralistov: „Neko revno dopisunce zaletuje in spodtika se v „Jutru“... Ni vredno sicer odgovarjati na poročilo duševno gotovo popolnoma zgrešenega revšeta...“ — „Za sedaj povemo dotičnemu dopisunčku“. — To cvetje zaključuje z grožnjo, ki se prav malo strinja z ugledom bivšega župana in c. kr. državnega uradnika in namiguje na razkritje iz zasebnega življenja dozdevnega dopisnika „Jutra“. In kaj takega zagreši človek, kot je Zurc, ki naj bi bil hvaležen, da smo ga doslej pustili pri miru radi njegovega za-

sebnega življenja, o čemer imamo že od lani celo kopico poročil, ki bi tudi njemu dolgo, dolgo šumele po ušesih. In to cvetje brez pridržka priobčuje katoliški list, ki tako rad apelira na dostojne pisavo naprednih listov. Zob za zob! Tako hočete gospoda vi sami! O žabarski razsvetljavi in morali kandidjanskih klerikalcev pa se bo dalo še govoriti.

10.000 K nagrade. Bivši župan v Prečini, Franc Vintar razpisuje v „Slovenca“ 10.000 K nagrade tistemu, ki zamore dokazati, da je bil v času občinskih volitev v Kandiji na volišču ali pa sploh v Kandiji. Ker nam uredniška tajnost veleva, da zamolčimo ime dotičnika, ki je sporočal „Jutru“, da je bil Vintar tiste dni res na volišču in ker je Vintarjeva izjava zdaj še le po preteku enega celega meseca jako sumljiva, opozarjamo na razpis te nagrade vse naše čitatelje iz Novomeške okolice. Volitve v Kandiji so se vršile od 16. pa do 19. januarja. Če je kdo v tem času videl Vintarja sploh v Kandiji, se lahko obrne do nas, oziroma na našo ljubljansko podružnico z izrečnim pooblastilom, da se sme njegovo ime prijaviti. Lahko pa se obrne naravnost na Vintarja, gostilničarja v Hrušici. Za 10.000 K se že izplača poizvedeti, kako resnicoluben je eks-župan Vintar postal še le čez 1 mesec odkar je bil v „Jutru“.

Sokolova maskarada v Ljubljani je kakor navadno v Narodnem Domu tudi letošnji predpust zaključila s sijajnim uspehom. Prodanih je bilo 600 vstopnic. V okusno okrašeni in s geslu maskarade primernimi slikami opremljeni dvorani je plesalo prvo četvorko blizo 100 a druge točke 120—130 dvojcev. Mask je bilo lepo število a še lepše kot število, so bile maske same. Za zabavo in kratek čas je v postranski sobi skrbel hudomušni „kašperl“, ki je med odmorom „ubil“ svojo ljubljeno Urško, policaja, vraga in nazadnje tudi smrt samo. Jako mikaven utis so napravile razne skupine mask, posebno mali Amorček je vzbujal splošno pozornost. Ples je posetil ljubljanski župan dr. Tavčar s svojo soprogo, deželni poslanec in sod. nadsvetnik v p. Višnikar, državni poslanec dr. Ravnihar, deželni poslanec Turk in več drugih narodnih dostojanstvenikov. Izmed mask je vzbujala posebno pozornost španjolka (gospa inženjerja Grošeljca).

Nikar otrokom vžigalio v roke! Iz Kandije smo prejeli: Večina požarov pri nas in v okolici pride od tod, ker se otrokom dopušča, da se igrajo z vžigalicami in z ognjem. Pretečeni leden bi bil pri nas kmalo nastal velik požar vsled nepredvidnosti starišev. Mali deček nekega uradnika je v odsotnosti matere vzel vžigalice, prižgal slamo pod nekim večjim gospodarskim poslopjem, okrog katerega je bilo več lahko gorljivega. K sreči je nevarnost preprečil neki hlapec, ki je zalotil dečka pri zažiganju slame. Dečkova mati je ob tem času stregla nekemu mlademu bolniku. To je sicer njena stvar a naša stvar je, da ne pušča svojih otrok brez varstva okoli letati.

Odborova seja „Novega delavskega konsumnega društva Trst“ pri sv. Jakobu se vrši jutri v petek ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih. Ker je predmet te seje jako važen prosim naj nihče gg. odbornikov ne manjka. Predsednik.

Novo delavsko konsumno društvo „Trst“ pri sv. Jakobu, naznanja vsem prijateljem dobre vinske kapljice da je odprlo svojo novo gostilno ul. sv. Marka št. 19. dne 17. t. m. v hiši gosp. F. Fabjana kjer bo tožilo vedno istrsko črno, vipavsko belo vino in puntigamovo eksprtno pivo prve vrste. vse po najnižjih cenah. Prihodnjo nedeljo t. j. 25. t. m. bo svirala prva nar. godba N.D.O. od 5. popoldan do polnoči.

Elektroradiograf „Ideal“ v Ljubljani. Danes zadnji dan izbranega sporeda. Na večernem sporedu je razun izvrstnih popoldanskih točk še dolga drama „Kaznjenci“ številka 10. in 13.; to dramo izvajajo izborni igralci, vsebina je zelo lepa. Jutri specialni večer z izbranim sporedom, m. dr. „Trust“, detektivski roman z lepo opremo dalje kolorirana veseloigra „Ljubezen zmaga“, „Teta Ana Marija“ ameriškanska veseloigra „Samomor Schulzeja (zelo komično) in „Pivtke in levi“, velemočno (slike z levi).

„Novi akordi“ brez priloge? Marsikdo bo neprijetno iznenadjen, ko zapazi, da v ravnokar izšli 6. številki glasbenega lista „Novi Akordi“ — zadnji številki X. letnika — ni književne priloge V uvodu pod naslovom „Non nostra culpa“ nam pove uredništvo vzrok: Stroški se ogromni, na računiki pa sramotne maloštevilni: od zaožništva prelimitirani obseg priloge je bil v preteklem letu že s 5 številko prekoračen. Po najvestnejših in še tako nesebičnih preudarkih bo podjetje primorano. **ustaviti izdajanje književne priloge, če se z novim letnikom ne poveča število naročnikov izdatno.** Časopisje in naši glasbeni kritiki priznavajo, da je ravno priloga velevažna činiteljica našega napredovanja na glasbenem polju. Vsled tega je skrajni čas da se zavedajo vse privatne osebe, ki se zanimajo za slovensko glasbo ali bi se vsaj morale zanimati za njo, in vsa glasbena društva, da je sedaj največja nevarnost, da zgubimo še to jedino splošno

glasilo jugoslovanske glasbe. Če se upošteva, da znaša naročnina celoletno le 10 K, za katero razmeroma res malenkostno vsoto dobivajo naročniki najmanj 72 strani dobrih, izvirnih jugoslovanskih člankov — poročila vestno in objektivno o vseh domačih glasbenih zadevah in informira o vseh važnih pojavih svetovne glasbe in ki je v najboljšem tiru, da postane prava glasbena revija s širokim horizontom, kakor je Jugoslavlani doslej sloh niso imeli, je vendar pričakovati, da se domislijo naši glasbo ljubeči rojaki, vsa glasbena društva, umetniški mecenji ter javni zavodi in zastopi in podpirajo to kulturno važno, od začetka do danes nesebično podjetje vsaj z vstopom v krog naročnikov. Iz tona, ki zveni iz gori omenjenega apela uredništva, je razvidno, da je to zadnji poziv k dejanskemu podpiranju tega potrebnega kulturnega podjetja in zadnji poskus, obvarovati slovensko glasbo velike škode, ki bi jo trpela vsled ustavitve literarne priloge „Novih Akordov“. Opozorjamo naše čitatelje na to izjavo in jih pozivljamo, da pristopijo nemudoma krogu naročnikov „N. A.“ predno je prepozno. Naročila sprejemajo založništvo L. Schwenner v Ljubljani in vse druge knjigarne.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Petrograd, 21. febr. V Baltiških pokrajinah vlada strašen metež. V Crnem morju so vled viharjev prerpane vezi s Sebastopolom.

Bern, 21. febr. Danes so prevrtali na višini 3457 m nad morjem tunel pri bodoči postaji Jungfrouch.

Kalkuta, 21. febr. Remorker „Chiuchow“ družbe „Illavagi“ je utonil nekaj milj pred Rangoonav. Sodijo da je ladjo prevrnil vrtimec.

Rim, 21. febr. Šefom italijanskega vrhovnega poveljstva bo imenovan general Salsa.

London, 21. febr. Ministrski predsednik Asquith je povabil zastopnike premogovnikov na konferenco, kateri bi prisostvovali tudi vsi ministri.

Novi York, 21. febr. Iz Meksika je došlo poročilo, da so se v Puebli uprli jetniki, ter poskušali uiti. 27 jetnikov in en paznik so bili ubiti, 20 jetnikom se je posrečilo uiti.

Dunaj, 21. febr. V marcu se vsled spremembe v zunanjem ministrstvu delegacije ne skličejo. Verjetno je, da se skličejo v drugi polovici aprila.

Dunaj, 21. febr. Peter Rossegger-jev sklad je dosegel 2.880.000 K.

Sarajevo, 21. febr. Preiskava je dognala, da so bivše demonstracije povzročile policaji. Šef policije se baje umakne. Profesorji, ki so ščitili demonstrirajoči dijake in jih odvajali od demonstracij so v preiskavi in bodo kaznovani.

Bombay, 21. febr. Včeraj je navstal na bregu, kjer so skladišča bombaža požar. Škode je 250.000 lir šterlin.

Dunaj, 21. febr. Danes zjutraj je položil nemški poslanik pl. Tselursky v imenu nemškega cesarja krasen venec na prah grofa Aehrenthala.

Razne vesti.

Trikratni umor in samoumor. V Appleton, Wis., v Ameriki, je usmrtil neki William Maihland tri člane svoje rodbine, ter nato še samega sebe. Do tega ga je privedla bolezen jetika, ki je zavladala v rodbini. Zadnja leta je umrlo za jetiko pet članov nesrečne rodbine, in bolezen je prišla tudi na druge, tako, da tudi za le-te ni bilo več rešitve. Zato je Maihland v obupu vse usmrtil.

Špijon? V Gemoni v Italiji so prijeli nekega gospoda, ki je spraševal dva vojaka blizu vojaških magazinov, ki jih gradijo, kaj bo tam shranjeno; spraševal je še razne take reči, da sta vojaka začela slutiti, da utegne biti tujec kak špijon. Raditega sta ga aretirala in izročila vojaški oblasti. Tujec je avstrijski stotnik.

Papež in dekolitirane žene. — Papež je izdal nov edikt, ki prepoveduje ženam nositi obleke, na vratu in na prsih pregloboko izstrižene. Ta moda vzroča baje javno pohujšanje in hudobni duh se ga poslužuje. Ta moda pa živi po vseh katoliških dvorih; na Dunaju, v Madridu, Monakovem itd. Globoka dekoltaža je predpis etikete. Ti dvori pa se ne udajo papežu.

„Lubi svojega bližnjega!“ Katoliški župnik P. Immlaut iz Lukavice (okraj Rychnov na Češkem) je z gorjačo v ondolni gostilni razbil črepinjo kmetu Brožu in mu tako pokvaril oko, da mu je izteklo. Župnik je storil zločin ob 3. uri zjutraj od 15. na 16. februarja, zagovarja se s tem, da bil pijan. Ubogi kmet bo skoro gotovo umrl. Res lepi božji namestnik!

Mali oglasi.

Trgovski sluga zanesljiv in vreden se sprejme takoj v manufakturni trgovini. Več pove podružnica „Jutra“ v Ljubljani.

Stara upeljana trgovina z jestvinami, petrolijem itd. se odda v tržiški okolici. Čistega dobička čez K 200 mesečno. Glavnice treba najmanj K 4000. Resni reflektantje naj oddajo svoj naslov upravi „Jutra“ v Trstu pod „Narodnjak“.

Odda se mesečna soba 1. marca. — Kje pove podružnica „Jutra“ v Ljubljani.

Dve meblovni sobi, velika s 1. marcem, mala takoj se oddati v najem. — Poizve se pri upravnistvu „Jutra“ v Ljubljani.

Hiša na periferiji Ljubljane je prodati za 24.000 K; denarja je treba samo par tisoč, drugo v obrokih. — Vsled estnega parcelacijskega načrta in ta hiša lepo bodočnost in je zelo pripravna za gostilno ali kako drugo obrt. — Poizve se v pisarni „Universal“, Ljubljana, Sodna ulica 4.

Kovačnica (delavnica z orodje) v Kandiji pri Novem mestu se odda pod ugodnimi pogoji v najem. Več pri lastniku Vide Brudar posestnik Ragovo pri Novem mestu.

Inseratne akviziterje, ki bi ob obem razpečevali „Adresar“ sprejme pisarna „Universal“ v Ljubljani, Sodna ulica 4.

Mlad n očan trgovski sluga, išče službe v kaki trgovini na deželi. Gre tudi za kočijaza na deželo ali pa v mesto. — Ponudbe pod šifro „Sluga“ na upravnistvo „Jutra“ Ljubljana.

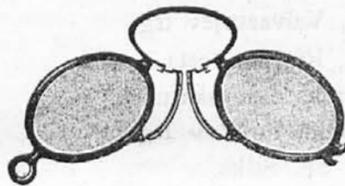
Novo delavsko konsumno društvo „TRST“ pri sv. Jakobu ulica sv. Marka št. 19.

Podpisani si šteje v dolžnost, naznaniti slav. občinstvu mesta in okolice posebno pa St. Jakobčano, da je v soboto to je 17. tega meseca odprlo svojo novo gostilno v hiši gosp. F. Fabjana ulica sv. Marka številka 19, kjer se vedno točijo črna istrska vina prve vrste, bela viparska in Puntigarsko exportno pivo. — Vse po najnižjih cenah. Kuhinja bode vedno preskrbljena z gorkimi in mrzlimi jedili. — Voditelj Hinko Kosič. Na mnogobrojno udeležbo vabi že danes. ODBOR.

Izdajatelj, glavni in odgovorni urednik Milan Plut. Tiska Tiskarna Dolenc (Fran Polič) v Trstu.

Fr. P. Zajec

Ljubljana, Stari trg št. 9.

priporoča kot prvi slovenski izprašani in oblastveno konces. optik in strokovnjak svoj

optični zavod,

kakor ščipalnice in očala natančno po znanstvenih in zdravniških predpisih, toplomere, zrakomere, mere za višino, daljnogledje itd.

Vsa popravila izvršujem točno in solidno v svoji po najnovejšem sistemu z električnim obratom delavnici.

— — **Ceniki brezplačno.** — —

Vekoslav Plesničar

TRST ulica Giulia 29 TRST

Trgovina z vsakovrstnim jestvinskim blagom, razpošilja blago v mestu franko na dom in na deželo po dogovoru.

Postrežba točna in solidna. — Konkurenčne cene.

Nova knjiga! Arcibašev: Slike iz revolucije.

V tej knjigi je zbranih več povesti znanega ruskega pisatelja, ki so veren odmev velikega boja proti carskemu absolutizmu in za svobodo. Povesti so pisane s markantnimi potezami in jih bo vsakdo bral z zanimanjem.

Izvod stane K 1.50, po pošti 20 vin. več. Naroča se pri založniku **Stefanu Klavsu — Ljubljana**, Križevniška ulica 5. in pri vseh knjigarnah na Slovenskem. Denar je poslati naprej. Tudi znamke!

Odlikovana pekarna in slaščičarna

Vinko Skerk - Trst

Via Acquedotto št. 15. — Podruž. : Via Miramar št. 11

Trikrat na dan svež kruh.

Prodaja vsakovrstnih biškotov, posebno za čaj in bombonov. Sprejema naročila vsakovrstnih tort, kroat in vse predmete za peč. Najljepša moka iz najboljših mlinov po najnižji ceni. Fina inozemna vina in likerji v steklen. Brezpl. postrežba na dom. Kruh in slaščice se izdeluje igieničkim električnim strojem.

Pritlična hiša

z gostilniškimi prostori, trafiko i. t. d. se pod ugodnimi pogoji odda.

Pojasnila v posredovalni pisarni

Peter Matelič

Ljubljana, Škofja ulica št. 10
Telefon 155.

Kupujte le najboljše!

400.000 strojev v rabi.

50 imitacij.

Zastopstvo in zaloga svotovnoznanih pisalnih strojev

Underwood in L. C. Smith & Bros.

The Rex C.

@@@ Ljubljana @@@
Šelenburgova ul. 7 — Telefon 38

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine. — Lastna tovarna ur v Švici. Tovarniška znamka **IKO**

H. SUTTNER, Ljubljana

Mestni trg. - FILIALKA Sv. Petra cesta. - Telefon št. 273

„JUTRO“ se prodaja v Trstu po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Becher, ulica Stadion,	Piasečka, trg S. Francesco 8,
Trevisan, ulica Fontana,	Bruna, ulica del Rivo,
Pipan, ulica Fabra,	Bubnič, ulica Sette Fontane,
Bevk, trg Goldoni,	Gramaticopulo, ul. Barriera,
Vovk, ulica Carducci,	Lavrenčič, Vojašnični trg
Sekovar, Vojašnični trg,	Benusi, Greta,
Hrast, Poštni trg,	Kichel, Rojan,
Može, ulica Miramar,	Bajc, ulica Geppa,
Magolo, Belvedere,	Luzzatto, ulica Acquedotto,
Geržina, Rojan,	Segulin, ulica Industria,
Raunacher, Campo Marzio,	Lug, ulica S. Lucia,
Bruni, SS. Martiri.	Zidar, Sv. M. Magdalena,
Ercigoj, ulica Massimiliana,	Cechini, ulica dell' Istria,
Rončelj, ulica S. Marco,	

Novo pogrebno podjetje

Prevoz mrličev na vse kraje

TRST — Corso št. 47 (vokal Piazza C. Goldoni) — Telefon 14-02.

Zastopstva v Nabrežini, na Opčinah in pri Orehu (Noghere), in v Miljah z razprodajo pogrebnih predmetov.

Vozovi z bogato opremo od najenostavnejših do najbolj luksurijoznih. — Krasna izbora vencev iz umetnega cvetja, biserov in porcelane. — Zaloga pravovoščenih sveč lastnega izdelka s prodajo na drobno in na debelo. Vsi pogrebni predmeti so stalno na izbero. — Stalne, cene brez konkurence, postrežba točna, splošno pohvalna. — Nočna naročila se sprejemajo v zalogi, ul. Tesa št. 31. — Telefon. 14-02.

MOJA STARA

izkušnja je in ostane, da za odpravo solnčnih peg, kakor tudi za pridobitev in ohranitev nežne, mehke kože in belega teinta ne obstoji boljše milo kot svetovnoznano Steckenpferdovo milo iz lilijinega mleka (Steckenpferd-Lilienmilchseife), znamke Steckenpferd, od Bergmann & Co., Tešen ob Elbi. — Komad stane 80 h in se dobi v lekarnah, drogerijah, parfimerijah in vseh sličnih trgovinah. — Ravno tako se obnese Bergmannova lilijiska krema „Manera“ naravnost čudovito za obranitev nežnih, belih rok pri damah; dobi se povsod po 70 h.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

r. z. z. n. z.

4¹/₂ % v Ljubljani
obrestuje hranilne vloge po **2 %** brez vsakršnega odbitka.

Stanje hranilnih vlog: dvajset milijonov. * * * Popolnoma varno naložen denar. * * * Rezervni zaklad: K 700.000.

Priporoča se za vsa v svojo stroko
spadajoča dela

J. ZAMLJEN

čevljarski mojster

v LJUBLJANI

Sodnijska ulica št. 3.

Dobe se tudi izgotovljena obuvala.
Izdoluje prave gorske in telov. čevlje.

Čitajte in strmite!

600 kosov, med njimi v ognju pozlačena ura
za 4 K 20 vin.

Krasna v ognju pozlačena, fina anker rem. ura s pozlačeno ploščo s števkami in 36 urnim dobrim idočim orodjem s triletno garancijo. Krasna kravatna igla z samili briljantom, v ognju pozlačen prstan si gospode ali dame, krasen collier z 150 orijentalških biserov, najmodernejši ženski nakit, krasni gumbi za manšete, ovratnike in prsa, 3% double zlato; 6 kosov pravih platnenih robcev, krasno pisalno orodje iz niklja, krasno toaletno zrcalo v etuiju, lepo dišeče toaletno milo, vezan notes, 72 angleških pisarniških peres, 20 korespondenčnih predmetov, ki so neobhodno potrebni za vsako družino. Vse skupaj, z zlato uro vred, ki je sama vredna toliko, stane samo 4 K 20 vin. Odpošilja se po poštnem povzetju po eksportni trgovini H. Spingarn. Krakov št. 328.

Pri naročilu dveh paketov dodam še lep žepni nož z dvema ojstrinama brezplačno. Pri vsakem nadaljnjem paketu še en nož.

Komur ne ugaja, se vrne nazaj in je torej vsak riziko izključen. (830)

ALOJZIJ POVH

slovenski urar
Trst - Via del Rivo 26.
Dveletno jamstvo, popravila, obisk na dom, zlato, dragulji po niski ceni.

Kupujte „Jutro“
izvod samo 4 v.

Višjega štabnega zdravnika in fizika dr. Schmidta znamenito

olje za sluh

odstrani hitro in temeljito nastalo gluhost, teženje iz ušes, šumenje po ušesih in naluhost, tudi ako je že zastarano. Steklenica stane 4 K z navodilom o uporabi. — Dobiva se samo v lekarni pri „Črnem orlu“, Novi trg v Celoveu.

RESTAVRACIJA „AURORA“

Trst, ul. Carducci 13

Dobroznano tamburaško društvo

JAVOR

(prvikrat v Trstu)

koncertira vsak večer od 7. *** do polnoči. ***
— Izbran glasbeni program. —
Tamburanje in petje nar. pesmi.

KONCERT

začenja vsak večer ob 7. uri, traja do 12. ure.

Vstop. prost. Vstop. prost.
Za mnogobrojen obisk se priporoča
Josip Domines.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.	Wisjak, Gosposka ulica.
Državni kolodvor.	Kustrin, Breg.
Blaž, Dunajska cesta.	Tenente, Gradaška ulica.
Sever, Krakovski nasip.	Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Pichler, Kongresni trg.	Sitar, Florjanska ulica.
Češark, Šelenburgova ulica.	Blaznik, Stari trg.
Dolenec, Prešernova ulica.	Nagodè, Mestni trg.
Fuchs, Marije Terezije cesta.	Kanc, Sv. Petra cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.	Treo, Sv. Petra cesta.
Šubic, Miklošičeva cesta.	Kušar, Sv. Petra cesta.
Župančič, Kolodvorska ulica.	Podboj, Sv. Petra cesta.
Pirnat, Kolodvorska ulica.	Elsner, Kopitarjeva ulica.
Šenk, Resljeva cesta.	Bizjak, Bohoričeva ulica.
Kotnik, Šiška.	Remžgar, Zelena jama.
Tivoli, na želez. prel. pri Nar. domu.	Svetek, Zaloška cesta.
Košir, Hilsjerjeva ulica.	Jamšek, Tržaška cesta.
Stiene, Valvazorjev trg.	Štravs, Škofja ulica.
Sušnik, Rimska cesta.	Likar, Glince,
Ušeničnik, Židovska ulica.	Strkovič, Dunajska cesta.
Kleinstejn, Jurčičev trg.	Klančnik, Tržaška cesta.
Križaj, Sp. Šiška.	Tulach, Dolenjska cesta.

Osrednja Banka čeških hranilnic **Piazza Ponterosso 2**

Podružnica v Trstu

Obrestuje vloge: **4¹/₄ %** **4¹/₂ %** **4³/₄ %** **4⁵/₈ %**

povračno obrestovanje

na knjižice **☉** na računu in fixe uloge **☉** premijne vloge

Vse bančne transakcije. **☉** Uradne ure od 9-12, 2-5.

Deliška glavnica K 25.000.000

PODRUŽNICA LJUBLJANSKE KREDITNE BANKE

Trst, Piazza della Borsa 10

Centrala v Ljubljani — Podružnica v Gorici, Celoveu, Sarajevu Splitu in Celju.
Deliška glavnica K. 8.000.000. Rezervni zaklad K. 800.000.

obavlja najkulantnejše vse bankovne in menjalne posle ter kupuje in prodaja pod jako povoljnimi pogoji

devize in vse vrste denarja. — — — Vloge na knjižice obrestuje za sedaj s čistimi **4¹/₂ %**

Prodaja srečke na majhne mesečne obroke.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič

Ljubljana Mestni trg št. 5 — — — Ljubljana Mestni trg št. 5

priporoča svojo popolnoma na novo sortirano zalogo spomladanskih oblek za gospode in dečke, ter obleke za otroke.

Velikanska izbira najnovejše konfekcije za dame in deklice, ter berolinskih in pariških modelov. Cene priznane nizke!

Vydra

VYDROVA TOVARNA HRANIL PRAGA-VIII

„VYDROVKA“
ta dobra žitna kava, otroška moka, oblati in drugi izdelki edino svoje vrste.

Časopis „Domači Prijatelj“ — Zahtevajte cenik.